

lingsloven § 13. Med dette lovforslag ændres reglerne i ligebehandlingsloven § 13, så det er de samme principper, der gælder for tilladelse til at fravige princippet om lige behandling og dermed gennem positive særforanstaltninger at fremme ligestilling og lige muligheder for kvinder og mænd i denne lov og i ligebehandlingsloven. Dispensation fra ligebehandlingsprincippet inden for beskæftigelse og erhvervsuddannelse reguleres i ligebehandlingsloven efter tilsvarende princip om, at ressortministeren har ansvaret for og retten til at tillade positive særforanstaltninger på eget område, mens ministeren for ligestilling kan udstede generelle undtagelser fra ligebehandlingsprincippet i bekendtgørelsesform, jf. bemærkningerne til § 25.

Til kapitel 3

Offentlige myndigheders forpligtelser

Til § 4

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 1, stk. 2, i den gældende ligestillingslov. Det foreslås, at alle offentlige myndigheder, herunder også kommuner og amtskommuner, får en handlepligt til at arbejde for at fremme ligestilling både i forhold til borgerne og i forhold til myndighedens forvaltningsområde og personale. Af bestemmelsen fremgår, at ansvaret for at fremme ligestilling er placeret hos de enkelte myndigheder. Som noget nyt skal myndigheder i overensstemmelse med mainstreamingprincippet indarbejde ligestilling i al offentlig planlægning og forvaltning. Dette vedrører både myndighedens interne forhold som personalepolitik, rekruttering af medarbejdere og ledere o.lign. og myndighedens forvaltningsområde, herunder for eksempel udarbejdelse af vejledninger og formidling til borgerne og planlægning af opgaver. I den forbindelse kan der for eksempel udvikles redskaber og metoder til at analysere ligestillingsmæssige konsekvenser af myndighedens praksis, initiativer og regler.

Med bestemmelsen lovfæstes mainstreaming-princippet, som Danmark har forpligtet sig til internationalt, jf. de almindelige bemærkninger.

Redegørelser for ligestilling

Til § 5

Lovforslaget pålægger ministerier og visse statslige institutioner og virksomheder en pligt til at udarbejde redegørelser for ligestilling i overensstemmelse med den pligt, som kommuner og amtskommuner har, jf. lov om kommunernes styrelse § 62, stk. 3. Ministerier vil være forpligtet til at udarbejde redegørelser for li-

gestilling uanset antallet af ansatte, mens de statslige institutioner og virksomheder alene skal udarbejde redegørelser, hvis de har mere end 50 ansatte. Det gældende krav til statslige institutioner og virksomheder om at udarbejde handlingsplaner for ligestilling erstattes af de nævnte redegørelser. Dermed skabes ens retningslinier for indberetninger fra hele den offentlige forvaltning og dermed også et sammenligneligt materiale. Det skønnes at få positiv effekt i forhold til det kommunale ligestillingsarbejde og kan danne grundlag for ministeren for ligestillings årlige redegørelse og perspektiv- og handlingsplan til Folketinget.

Stk. 2 indeholder bestemmelser om redegørelsernes indhold. Forslaget skal betragtes som et minimumskrav, således at ministerier, statslige institutioner og statslige virksomheder selv kan vælge at udvide redegørelsernes indhold, dersom de har taget særlige initiativer. Kravet til indholdet svarer til de gældende regler i lov om kommunernes styrelse § 62, stk. 3. Som andre forhold, der kan medtages i redegørelserne i henhold til stk. 2, nr. 3, kan nævnes iværksættelse af positive særforanstaltninger, udarbejdelse af konsekvensanalyser af ligestillingsmæssig betydning af ny regulering og beskrivelse af målsætninger for det fremtidige arbejde mv.

Ressortministerene skal efter stk. 3 og 4 indsamle og bearbejde de indsendte redegørelser og sammenfatte dem til en rapport, der indsendes til ministeren for ligestilling. Redegørelserne skal udarbejdes mindst hvert andet år inden 1. september og første gang den 1. september 2001.

For så vidt angår de kommunale ligestillingsredegørelser er der ikke fastsat en egentlig frist for indsendelse i lov om kommunernes styrelse, men i praksis er redegørelserne blevet indsamlet i september, jf. bemærkningerne til § 7.

Hensigten med forslaget er dels at skabe en større viden om det decentrale ligestillingsarbejde, dels at sætte fokus på nye behov og aktuelle ligestillingsproblemer. I rapporten kan desuden indgå, om ministeriet har foretaget analyse af ligestillingsmæssige konsekvenser for ny lovgivning. Rapporten kan endvidere medvirke til at give de enkelte ministre bedre mulighed for at følge udviklingen i ligestillingsarbejdet på netop deres område samt at give ministeren for ligestilling mulighed for at følge udviklingen generelt.

Såvel bestemmelsens krav til hvilke oplysninger, der skal indgå i redegørelsen, som kravet om indsendelse af ligestillingsredegørelser hvert andet år, skal opfattes som minimumskrav. Der er intet til hinder for, at ressortministrene udarbejder mere detaljerede redegørelser med et kortere tidsinterval.